Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

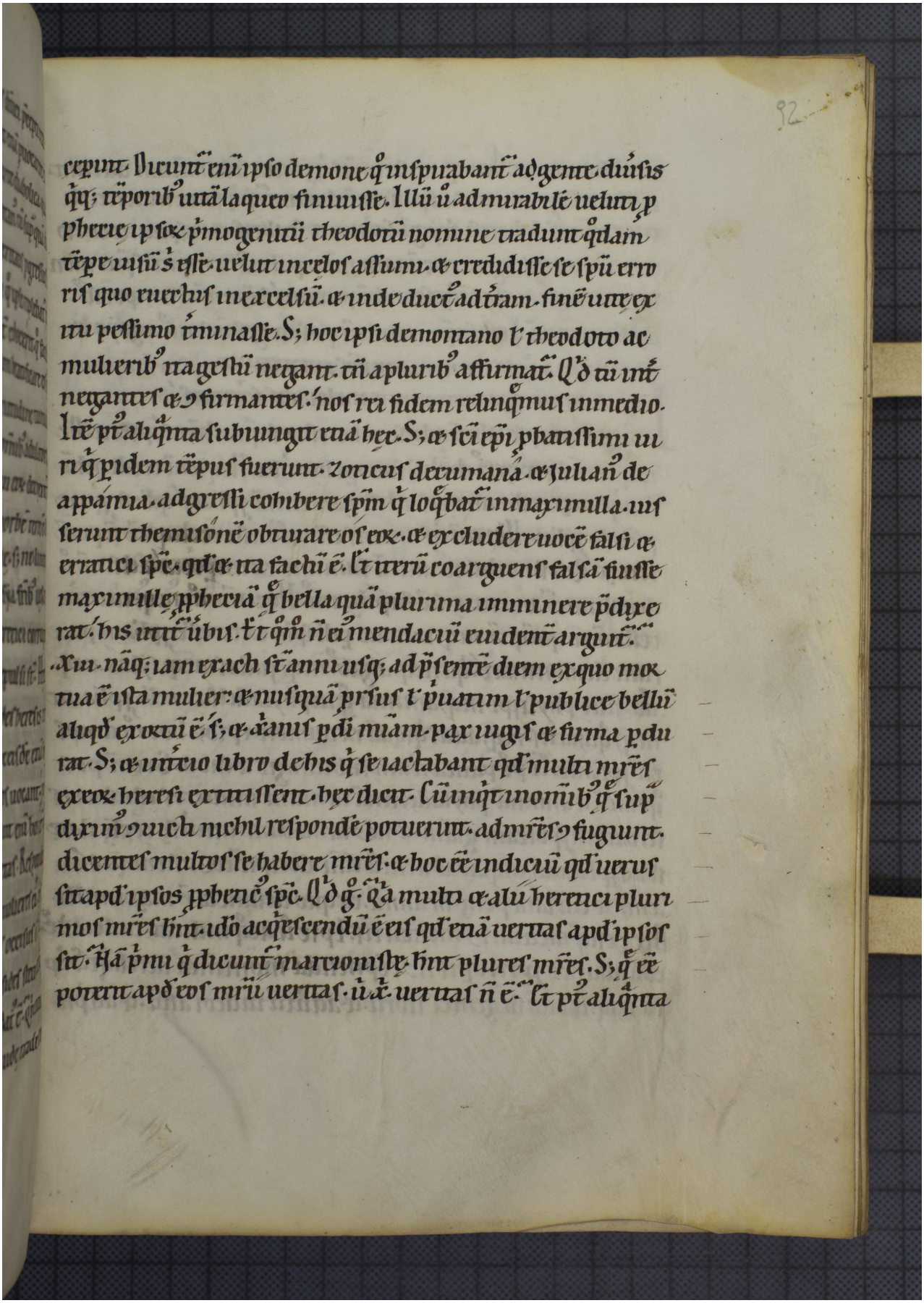

92

cepunt. Dicunt enim ipso demone quem inspirabant adgente diuisis
qq; temporib uitam laqueo finiuisse. Illum u admirabile uelum p
phetie ipsorum primogenitum theodotum nomine tradunt quam
tempe uisum esse uelut incelos assumi. et credidisse se spiritu erro
ris quo euehus in excelsum. et inde ducet ad tam finem uitae ex
itu pessimo terminasse. Sed hoc ipsi demonstrano. t theodoto ac
mulieribus tta gestum negant. tum a pluribus affirmat. Quod cum int
negantes et firmantes. nos tra fidem relinquimus in medio.
Item pt aliquanta subiungit etiam hec. Sed et scti epi pbatissimi ui
ri quidem tempus fuerunt. Zoticus decumanus et Julianus de
appamia. adgressi cohibere spm quem loquebat in maximulla. uis
serunt themisonem obturare os eius. et excludere uocem falsi et
erratici spiritus. quod et ita factum est. Et iterum coarguens falsam fuisse
maximillae pphetiam quem bellum quam plurima immunere predixe
rat. bis uitiatum ubis. Et quomodo non ei mendacium euidenter arguit.
Xii. namque iam exactis stantibus usque ad presentem diem ex quo mor
tua est ista mulier: et nusquam prius t puatum t publice bellum
aliquod exortum est. sed et anus predicta mam. pax iugis et firma predi
rat. Sed et in tertio libro dehis quae se iactabant quod multi martires
ex eius heresi extitissent. hec dicit. Cum inquit in omnibus quae sup
diximus uicti nichil respondere potuerunt. ad martires fugiunt.
dicentes multos se habere martires. et hoc esse indicium quod uerus
sit apud ipsos pphetic spiritus. Quod quidem quam multi et alii heretici pluri
mos martires habent. ido acquiescendum est eis quod etiam uerus apud ipsos
sit. Ha primum quidem dicunt marcionistae habent plures martires. Sed quae
potest apud eos martium uerus. uel uerus non est. Et pt aliquanta